בועז אפלבאום:

„הוריי דיברו רוסית וגם אני מדבר קצת!"

השבוע גיליתי רשימה מעניינת בידיעות אחרונות. בועז אפלבאום, מנהל לישכתו של שימעון פרס במישרד ראש־הממשלה, כתב מאמר רווי אהבה לתרבות הרוסית. הוא גם הציע לחדש את היחסים עם ברית־המועצות ולהגיע לבירור עקרוני לגבי יחסינו עימה. סיכומו: „אין שום סיבה בעולם שלא להחנות את המכונית הישראלית לצד זו הסובייטית, ברמזורים שבהם נפגשנו כבר בעבר."

● **מה פיתאום מאמר כזה?**

אני חושב שלא נורא אם נעצור באיזשהו שלב ונעשה „חושבים" על מערכת־היחסים שלנו עם ברית־המועצות. אין שום סיבה, לדעתי, שאחת לכמה שנים לא נבדוק לאן אנחנו הולכים, מה האינטרסים שלנו, מה טוב לנו ומה רע לנו.

● **מה לך ולתרבות הרוסית?**

כל הרקע בבית הוריי היה של תרבות רוסיה, סיפרות רוסית ושירה רוסית. בשביל אבי המנוח, לצטט בעל פה את גדולי השירה הרוסית היה דבר של מה בכך. בבית דיברו הוריי רוסית, וגם אני מדבר קצת. קמצוץ מאהבתי לתרבות הרוסית שיקעתי בשיר שכתבתי לזיכרו של גידעון מחניימי. בניתי את השיר מאלמנטים רוסיים.

● **אתה מאמין שבאמת חל שינוי בעמדות מנהיגי ברית־המועצות?**

כן. בין כרושצ'וב לגורבצ'וב היתה תקופה שחורה. תקופה על

מדיניות

התפר של הריאקציוניות. היום יש בברית־המועצות נסיון רציני לראות ולברוק איפה הם טעו. גם ביחס אלינו יש ראשית של ניצנים ביחס לזרימה אחרת, וצריך לתת לזה צ'אנס.

● **קיבלת תגובות על המאמר?**

קיבלתי תגובות מכל הכיוונים. היו שאמרו שיש במאמר הזה מידה של העזה. היו גם תגובות שליליות, בעיקר מאנשים ומקבוצות המטיפים לשינאה לברית־המועצות.

לדעתי, אי־אפשר להחזיק את המקל בשתי קצוותיו. אי־אפשר לתבוע עליה חופשית ופתיחת שערים, ומצד שני להכות ל־סובייטים עם פטישים על הראש.

סיפרו לי שגם חברי־הכנסת של רק"ח קראו בעיון רב את המאמר.

● **איך הגיב שר־החוץ?**

אם להיות זהיר, הרי שכיוונתי לדעת גדולים. אחרי הפגישה המוצלחת של פרס עם שוורנאצזה לא הסתיר פרס את דעתו ביחס לצורך לפתוח דף חדש. אבל לא שאלתי רשות מאף אחד, ולא ניסיתי להיכנס לנעליים של מישהו אחר.

● **יש, לדעתך, סיכוי למהלך הזה?**

כל זמן שלא מנסים — לא יודעים. בפוליטיקה, כמו באהבה, אין ביטחון בשום דבר.

(רונית אנטלר)

מולי שפירא:

„אולי הזמר היידישי יהיה הגל הבא!"

ביום השישי בצהריים התקיים מופע, בהשתתפותם של הבולטים באמני־ישראל, לכבוד הזמר וההומור ביידיש. היה זה במיסגרת שבוע־המחווה שערך הבימה לכבוד תרבות־היידיש. את המופע הפיקה מחלקת־הבידור־והתרבות של גלי־צה"ל, בראשותו של מולי שפירא. המופע זכה בסיקור תיקשורתי אוהד. כמעט חסר־תקדים. שאלתי את מולי שפירא: מה פיתאום יידיש?

זאת באמת שאלה: הרעיון אינו שלי או שלנו. פנו אלינו אנשי־הבימה, והתלבטנו ממושכות. באמת סכרנו בתחילה שגלי־צה"ל יהיה תחנה של צעירים, ומה לנו ולזה?

במחשבה שניה, החלטנו דווקא ללכת על הרעיון, ואני לא מצטער. בשנים האחרונות התמקדה תשומת־הלב הלאומית ב־שורשים של ערות־המיזרח. כבר הפקנו ערב תימני, ואיש לא הרים גבה. אז דווקא על יידיש מתפלאים? משתמע כאילו

שידור

שלאשכנזים אין שורשים, לא היתה תרבות? הרי זהו פרק מפואר בתרבות יהודית, ההולך ונמחק.

● **אתה מדבר באיבסתיות. אתה עצמך דובר יידיש?**

לא. אבל מה? במשך העבודה על המופע זה לא נשמע לי זר או חדש. הרגשתי כאילו זה בתוכי. כאילו הייתי כבר פעם בסיפור הזה.

● **אחרי מופעים דומים בעבר, שהוקדשו לסיגנון כלשהו, נוצר גל אוסנתי. אתה צופה התחדשות דומה כעת? הגל הבא יהיה ביידיש?**

אני באמת לא יודע. לדור־החלוצים היה צורך להפנות עורף לעבר הגלותי ולהביט לעתיד. אבל לנו — מדוע שלא נקשיב לשירה ביידיש? על פי הביקוש הרב שהיה לכרטיסים למופע, יכול להיות שזהו הגל הבא. הקהל לא כלל רק קשישים, אלא גם בני 30־40.

● **כממהל מחלקת־הבידור־והתרבות של תחנת־רדיו, אתה מתכוון לרחוף את הנושא?**

גלי־צה"ל לא יתחילו לשדר פיתאום ביידיש. אבל אני לא רואה כל סיבה שישירים של איציק מנגר ומרדכי גבירתיק לא יולחנו או ישודרו. מדוע לא?

(דפנה ברק)

רמי שלמור:

„כולם אוהבים החשיפה. אז עשינו את זה!"

באחד מתשדירי־השרות בטלוויזיה גיליתי שחקן שהיה מוכר לי, אבל לא יכולתי בשום אופן להיזכר מיהו. אחר־כך הסתבר שהוא אחד הבעלים של פירסום טל, חברת־הפירסום שהפיקה את תשדירי־השרות עבור אגד. האם המצב בענף הפירסום כל־כך רע שבעלי־מישרדים מופיעים בעצמם בתשדירים, במקום שחקנים מיקצועיים? שאלתי את רמי שלמור.

אין לזה כל קשר עם מצב מישרדי־הפירסום.

● **אז מדוע אתה מופיע פיתאום בתשדירים? אין לך עבודה יותר חשובה לעשות במישרד?**

האמת היא שאנשי־הפירסום, כמו רבים וטובים, אוהבים את החשיפה. אנחנו מפרסמים את כל העולם, ותמיד נשארים בעצמנו בצד. עד היום לאף אחד פשוט לא היו ביצים לעשות את זה. עכשיו אנחנו החלטנו ועשינו.

● **אז מדוע דווקא אתה, הבעלים, מופיע בתשדיר?**

פירסום

זה לא רק אני. עוד כמה אנשים מהמישרד מופיעים, ולהבא נשתף את כל עובדי המישרד. שכולם ייהנו מהחשיפה.

● **נראה לך בסדר שאתם לוקחים פרנסה משחקנים? לא פנו אליכם בתלונות מאמ"י?**

בתשדירים מופיעים, בדרך כלל סטטיסטים, והם ממילא אינם חברים באמ"י. אז אף אחד לא פנה ולא התלונן בינתיים.

● **ואם יפנו?**

אז נבטיח להם לא לעשות את זה עוד.

● **ובכל זאת, למרות שאתה לא קושר את זה לגמרי למצב הכספי של ענף־הפירסום, בכל זאת חסכתם כמה גרושים על שחקנים?**

אולי חסכנו 250 דולר. זה לא הרבה.

● **איך התקבל עניין ההופעה שלכם בתשדירים על־ידי הלקוחות והקולגים שלכם?**

הלקוחות שלנו היו מאוד מרוצים. בברנג'ה לא כל־כך פירגנו, והיו דיבורים על כן־מכובד ולא־מכובד. אני רק רוצה להגיד לך שפתחנו פתח לדבר חדש, וברור לי שתוך חצי שנה, 70% מעובדי מישרדי־הפירסום בארץ יהיו השחקנים בתשדירים של המישרדים.

(דניאלה שמי)